

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 października 2016 roku

Sąd Rejonowy II Wydział Karny w Ś. w składzie:

Przewodniczący SSR Joanna Zaganiacz

Protokolant Barbara Lesiak

po rozpoznaniu w dniach 3.10.2016r., 27.10.2016r. sprawy karnej

J. M.

urodzonego (...) w G., syna J. i E. z domu M.

oskarżonego o to, że:

w dniu 23.02.2016 roku o godzinie 19.30 w Ś. woj. (...) na ul. (...) kierował w ruchu lądowym pojazdem osobowym marki D. (...) o nr rej. (...) będąc w stanie nietrzeźwości I badanie – 1,91 promila, II badanie – 1,88 promila zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu,

tj. o czyn z art. 178a § 1 kk

I. na podstawie art. 66 § 1 kk i art. 67 §1 kk warunkowo umarza postępowanie karne przeciwko oskarżonemu J. M. o czyn opisany w części wstępnej wyroku to jest występek z art. 178a § 1 kk - na okres 2 (dwóch) lat próby;

II. na podstawie art. 67 § 3 kk orzeka wobec oskarżonego J. M. zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres roku;

III. na podstawie art. 67 § 3 kk orzeka od oskarżonego J. M. na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 1 000 (jednego tysiąca) złotych;

IV. na podstawie art. 63 § 4 kk na poczet orzeczonego w pkt II środka karnego zalicza oskarżonemu J. M. okres zatrzymania prawa jazdy nr (...) wydanego przez Starostę (...) od dnia 23 lutego 2016 roku;

V. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa wydatki powstałe od chwili wszczęcia postępowania w kwocie 70 (siedemdziesięciu) złotych i zobowiązuje go do uiszczenia 60 (sześćdziesięciu) złotych tytułem opłaty.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Oskarżony J. M. zamieszkuje w Ś. przy ul. (...). Oskarżony ma 58 lat, obecnie pobiera emeryturę wojskową w wysokości 3050 zł netto, pracuje dorywczo w firmie ochroniarskiej. Oskarżony jest żonaty, a na jego utrzymaniu pozostaje żona i córka. Nie był dotychczas karany sędownie, posiada pozytywną opinię w miejscu zamieszkania, był wielokrotnie wyróżniany w związku z pełnieniem służby wojskowej, udzielał się społecznie.

Dowód:

- dane osobo – poznawcze – 10 -11

- karta karna – 28

- kwestionariusz wywiadu środowiskowego k. 84 - 85

- kserokopie wyróżnień, dyplomów i podziękowań dla J. M. k. 54 - 66

W dniu 23 lutego 2016 roku J. M. uczestniczył w spotkaniu towarzyskim, które odbywało się w godz. od 13:00 do 18:00 w lokalu (...) znajdującym się na Placu (...) w Ś.. Oskarżony spożywał wówczas alkohol w postaci wódki w ilości ok. 200 ml.

Po zakończonym spotkaniu J. M. odprowadził kolegów na przystanek autobusowy, a następnie pieszo udał się do miejsca swojego zamieszkania. Gdy znajdował się już przed swoim blokiem, przy ul. (...), zobaczył puste miejsce parkingowe, a z uwagi na fakt, iż jego samochód D. (...) o nr rej. (...) był zaparkowany wzdłuż ściany budynku, w którym oskarżony mieszka, postanowił przestawić swój pojazd na to wolne miejsce.

W trakcie wykonywania manewru cofania oskarżony uderzył w znak drogowy znajdujący się na chodniku. Wówczas do jego samochodu podeszli przechodnie, którzy chcieli sprawdzić, czy oskarżonemu nic się nie stało i czy jest on przytomny, jednakże z uwagi na fakt, iż od J. M. wyczuwalna była woń alkoholu, na miejsce zostali wezwani funkcjonariusze policji.

Po otrzymaniu zgłoszenia na miejscu pojawili się funkcjonariusze KPP w Ś., tj.: sierż. A. W. oraz asp. J. S., którzy dokonali badania J. M. urządzeniem kontrolno – pomiarowym typu alkometr V5 z wynikiem: o godz. 20:03 – 1,91 promila alkoholu w wydychanym powietrzu, a o godz. 20:05 – 1,88 promila.

W związku z powyższym oskarżonemu zostało zatrzymane prawo jazdy oraz został on pouczone o toku dalszego postępowania.

Dowód:

- protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym – k. 2;

- wyjaśnienia oskarżonego k. 12, 81 – 81v

- notatka urzędowa k. 1

- postanowienie o zatrzymaniu prawa jazdy k.26

Oskarżony składając wyjaśnienia w postępowaniu przygotowawczym podał wyżej ustalone okoliczności, wyraził skruchę z powodu zaistniałego zdarzenia i wskazał, że nie był nigdy karany sądownie oraz nie popełnił żadnego wykroczenia drogowego.

Na rozprawie oskarżony przyznał się do zarzucanego mu czynu, ponownie wskazał, że nigdy wcześniej nie naruszał prawa, w przeszłości był zawodowym żołnierzem, przedmiotowe zdarzenie było wynikiem jego „bezmyślności, impulsu”, a jego zamiarem było tylko przestawienie samochodu. Oskarżony wyraził skruchę w związku ze swoim postępowaniem.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego J. M. – k.12, 81 – 81v

Nadto Sąd zważył:

W okolicznościach niniejszej sprawy sprawstwo i wina oskarżonego J. M. w zakresie zarzucanego mu czynu nie budzą żadnych wątpliwości.

Ustalenia faktyczne w niniejszej sprawie Sąd poczynił przede wszystkim na podstawie wyjaśnieniach oskarżonego, a nadto na dowodach z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy.

Dokonując oceny mocy dowodowej wyjaśnień oskarżonego stwierdzić należy, że w pełni polegają one na prawdzie, co do ilości spożytego przez oskarżonego alkoholu, czasu zdarzenia, sposobu poruszania się oskarżonego - jako że są logiczne i konsekwentne. Wyjaśnienia te - zbieżne z pozostałym materiałem zebrany w sprawie - zasługują na uwzględnienie i nie sposób im odmówić atrybutu wiarygodności. Z tych też względów wyjaśnienia te zostały uwzględnione w toku dokonywania ustaleń faktycznych i stały się podstawą do odtworzenia rzeczywistego przebiegu wydarzeń.

Zasadniczą podstawę ustaleń faktycznych stanowił także protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości oskarżonego urządzeniem elektronicznym. Przyrząd ten posiadał ważne świadectwo legalizacji, zaś samo badanie zostało przeprowadzone przez kompetentny do tego organ. Dodatkowo wskazać należy, że oskarżony nie kwestionował prawidłowości oraz legalności przeprowadzenia tegoż badania. Co więcej J. M. nie podważał jego wyników.

Przy ustalaniu stanu faktycznego pomocne okazały się również niekwestionowane dowody z dokumentów w postaci: notatki urzędowej, wywiadu środowiskowego, danych osobopoznawczych oraz danych o karalności oskarżonego. Sąd dał wiarę tym dokumentom, bowiem zostały one sporządzone przez właściwe podmioty i w sposób nakazany przez prawo.

W świetle dokonanych ustaleń faktycznych i przeprowadzonej oceny dowodów Sąd uznał, iż oskarżony J. M. swoim zachowaniem wyczerpał ustawowe znamiona czynu zabronionego wskazanego w art. 178a§1 kk, a jego wina została udowodniona.

Dla uznania odpowiedzialności karnej oskarżonego za przestępstwo z art. 178a § 1 kk wykazane zostało ponad wszelką wątpliwość, iż znajdował się on w dniu zdarzenia w stanie nietrzeźwości – został on poddany pomiarowi na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu, każdorazowo pomiar wykazywał zawartość alkoholu w ilości wskazującą na znajdowanie się przez oskarżonego w stanie nietrzeźwości – zgodnie z dyspozycją art. 115 § 16 kk stan nietrzeźwości zachodzi, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość. Wyniki badania wskazują zatem jednoznacznie, że oskarżony znajdując się w stanie nietrzeźwości kierował w ruchu lądowym samochodem marki D. (...) o nr rej. (...).

W okolicznościach sprawy nie było wątpliwości, że oskarżony działał umyślnie, co wprost wynikało z jego wyjaśnień, gdzie oskarżony miał świadomość pozostawiania w stanie nietrzeźwości wskutek uprzedniego spożycia alkoholu.

Jednakże, uznając sprawstwo oskarżonego co do zarzucanego mu czynu za w pełni dowiedzione Sąd skorzystał z możliwości przewidzianej w art. 66§1 kk i warunkowo umorzył wobec J. M. postępowanie karne na okres 2 latu próby. Zagrożenie sankcją karną, przewidziane w art. 178a§1 kk mieści się w granicach, określonych przez art. 66§2 kk, co pozwoliło na uznanie, iż spełniona została formalna przesłanka, która pozwala Sądowi na zastosowanie tej instytucji prawa karnego. W ocenie Sądu w świetle zgromadzonego materiału dowodowego okoliczności popełnienia przez J. M. czynu nie budziły wątpliwości, natomiast wina i społeczna szkodliwość czynu nie były znaczne. Wprawdzie z uzyskanych badań wynika, że oskarżony wyraźnie przekroczył granicę stanu nietrzeźwości, jednak podejmując powyższe rozstrzygnięcie Sąd wziął pod uwagę kilka istotnych okoliczności. Przede wszystkim należało uwzględnić postawę sprawcy, który przyznał, że jest mu wstyd i wyraził skruchę z powodu tego, co się wydarzyło. Wskazać należy, iż oskarżony był wielokrotnie wyróżniany w związku z właściwą postawą podczas pełnienia zawodowej służby wojskowej, angażował się w społeczne przedsięwzięcia, a w miejscu swojego zamieszkania posiada on nienaganną opinię. Sąd wziął także pod uwagę i to, że oskarżony nie był dotąd karany za przestępstwa, nie odnotowano popełnienia przez niego

wykroczeń, a sposób jego życia przed popełnieniem przypisanego mu czynu pozwala na stwierdzenie, że występki, którego popełnienia się dopuścił stanowił, co prawda ze wszech miar naganny, lecz tylko eksces w stosunku do jego dotychczasowego trybu życia. Na ocenę stopnia społecznej szkodliwości czynu wpływa w okolicznościach faktycznych niniejszej sprawy również fakt, że oskarżony prowadził pojazd tylko na parkingu w obszarze swojego bezpośredniego miejsca zamieszkania (gdzie nie można poruszać się szybko) i tylko w celu jego przeparkowania. Te same okoliczności Sąd uwzględnił dokonując oceny stopnia zawinienia po stronie oskarżonego.

Mając powyższe okoliczności na uwadze Sąd uznał, że pomimo warunkowego umorzenia postępowania oskarżony będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa. W ocenie Sądu ustalenie okresu próby w wymiarze 2 lat będzie wystarczające dla zweryfikowania pozytywnej prognozy kryminologicznej co do osoby oskarżonego.

Na podstawie art. 67§3 kk Sąd orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 1 roku, uznając, iż jest to czas wystarczający dla osiągnięcia założonych celów zapobiegawczych i wychowawczych, a dolegliwość, jaką pociąga za sobą ten środek karny, będzie wystarczającą dolegliwością dla sprawy. W myśl art. 63§4 kk na poczet powyższego zakazu Sąd zaliczył okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 23 lutego 2016 r.

Na podstawie art. 67§3 kk Sąd zobowiązał oskarżonego do spełnienia świadczenia w wysokości 1000 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. W ocenie Sądu orzeczenie obok zakazu prowadzenia pojazdów instytucji stanowiącej realną dolegliwość majątkową jest wystarczające dla osiągnięcia wobec sprawy celów wychowawczych i zapobiegawczych związanych z zastosowanym środkiem probacyjnym.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 626§1 kpk i art. 627 kpk w zw. z art. 629 kpk zaś o opłacie sądowej na podstawie art. 7 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r. Nr 49 poz. 223 ze zm.), uwzględniając w tym zakresie sytuację materialną i rodzinną oskarżonego oraz zakres nałożonych na niego w wyroku obowiązków o charakterze majątkowym.